

vejer stærkt til, idet hun udtalte, at dette, at Landarbejderne ikke har bevist, at de ikke kan købe Værene ogsaa paa andre Dage, skulde være Godtgørelse for, at man meget godt kunde lukke disse Søndage. Jeg tvivler ikke paa, at hvis galt endelig skulde være, og de Varer, som de paagældende nødvendigvis skulde købe, kun var at faa de andre Dage, saa vilde der vel nu og da blive Lejlighed dertil. Men Forholdet er dette, at der er en Tid, hvor de paagældendes økonomiske Forhold giver sig særlig Udtryk derved, at de har Penge paa Lommen, hvor de alligevel besøger Byen, i hvilken de, hvis man udelukker dem fra at forsyne sig med mere eller mindre nødvendige Artikler, utvivlsomt vil anvende disse Penge — for manges Vedkommende i alt Fald — paa anden Maade, saa at den handlende gaar Glip af den Afsætning, som han ved de paagældendes Tilstedeværelse i hans Butik paa de nævnte Dage ellers vilde have haft. Det synes mig at være et Hensyn, man maa tage, og jeg synes, at saa doktrinært, som det ærede Medlem her ræsonnerede, bør man ikke ræsonnere.

Jeg skal i Anledning af de Betragtninger, det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) anstillede angaaende den Frihed, som nu gives Blomsterhandlerne i Nærheden af Kirkegaardene, sige, at naar det ærede Medlem i denne Forbindelse, udtalte, at den Frihed medfører Ulovlighed fra anden Side — det ærede Medlem nævnte Stenhuggere —, maa det, som jeg sagde ved første Behandling, blive en Sag, om Politiet tager sig af. Jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem — som jo, naar man beklager, at Regeringen ikke er stærk nok til at haandhæve Loven, ganske sikkert vil hjælpe Regeringen dertil —, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem, naar man ser saadanne ulovlige Forretninger paa det Sted, vil gøre sit til at forhindre, dette fortsættes. Vejen dertil behøver jeg jo ikke at pege paa; den kender det ærede Medlem. Men jeg har for et Øjeblik en bemærket, og jeg skal gentage det, at det er ikke blot Hensynet til Blomsterhandlerne, som her har været bestemmende om end der gives Forretninger, der er i Nærheden af Kirkegaarde med denne særlige Forretningsform for Øje —, men man maa ogsaa tænke paa det store Tal af mennesker, som paa Søn- og Helligdage søger Kirkegaardene og under deres Besøg ønske om at lægge en Blomst, en Gravsten paa Slægts eller Venners Grave. Det synes mig rimeligt, at de skal hindres deri ved en Henvi-
 sning til, at næste Dag, Mandag,

eller en hvilken som helst af de følgende Dage, kan de tage ud i Byens Yderkant med de Blomster, som de, hvis de havde haft let Adgang dertil om Søndagen, vilde have lagt paa vedkommendes Grave. Jeg synes, at dette er en Ting af saa forholdsvis ringe Betydning, hvor Talen er om at forstyrre Søndagsfreden, men af saa forholdsvis stor Betydning for de paagældende handlende saavel som for de ikke helt faa Personer, som har Interesse i at kunne komme i saadanne Forretninger om Søndagen, at jeg mener, det er rimeligt at opretholde denne Tilladelse.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) var inde paa et Spørgsmaal, som i og for sig ikke særlig angaar de Forhandlinger, her føres, nemlig Spørgsmaalet om, hvad Resultatet var blevet af den Undersøgelse, der paa mit Initiativ var foretaget af Detailpriserne her i København. Det ærede Medlem udtalte derom, at det, som særprægede disse Undersøgelser, var netop dette, at de godtgjorde en saa varierende Pris paa den samme Vare rundt om i Storbyen, at der derigennem var leveret et nogenlunde sikkert Bevis for, at Prisaftaler ikke fandt Sted. Jeg vilde ikke ved denne Lejlighed være kommet ind paa denne Sag, hvis ikke det ærede Medlem havde givet Anledning dertil, men paa den givne Foranledning nødes jeg til at sige, at der var en Ting mere, som prægede disse Undersøgelser, og det var dette, at for et meget stort Antal handlendes Vedkommende laa Prisen over det rimelige, særlig for de mindre Forretningers Vedkommende, og jeg glæder mig over, at det er lykkedes ved Forhandling med den nedsatte Pris-komité og de handlendes Organisationer at naa til betydningsfulde Ændringer i dette Forhold samt til visse Kontrolsystemers Igangsættelse, som jeg haaber skal bidrage til paa dette Omraade at tilvejebringe rimelige Tilstande.

S. Rasmussen: Jeg har allerede paa et tidligere Tidspunkt gjort Rede for min Stilling til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag om Lukning paa de første Søndage i Maj og November, og jeg skal ikke komme ind paa det igen. Det kan være, at der, som Ministeren sagde, finder stor Omsætning Sted paa de Dage — det skal jeg slet ikke komme ind paa —, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der er en Del handlende, som af sig selv lukker de Dage. Jeg tror ogsaa, Ministeren vil indrømme, at en Del af dem, der maaske netop kunde vente sig størst Omsætning,